

hvad vi i Danmark burde have gjort for at beskytte det danske arbejdsmarked. Det kan virke besynderligt, at den danske regering ikke kan se det fornuftige i at indføre en 7-års-overgangsordning, især når der er ni andre EU-lande, der vælger den løsning, som Dansk Folkeparti ønsker.

I stedet vælger man den mest besværlige vej at gå for at prøve at sikre arbejdsmarkedet, men vel at mærke på en måde, der betyder, at man først giver arbejdere fra Østeuropa lov til at rejse rundt i Danmark i 6 måneder for at søge arbejde for derefter at gribe ind, hvis det går galt – vel at mærke hvis EU giver lov til at stoppe tilgangen af arbejdskraft fra Østeuropa.

Man kan kun udlægge det på den måde, at det her drejer sig om, at den tidligere statsminister, hr. Poul Nyrup Rasmussen, og den nuværende statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, gav hinanden ord på, at der skulle være åbent fra dag et, altså fra den 1. maj 2004.

Med den sikkerhedsmekanisme, som her bliver indført, kan det kun udlægges, som at udtalelser er blevet fortrudt, og det prøver forligspartierne så at råde bod på ved at lave en sikkerhedsmekanisme, der er mere usikker end at indføre den 7-års-overgangsordning, som hovedparten af EU-landene indfører.

Lad os nu se, om vi får lov til det, eller om Kommissionen blander sig, som den har gjort så mange andre gange, for når det kommer til stykket, er det vel ikke sådan, at vi her i Danmark egenhændigt kan afgøre, hvad der skal ske, hvis ikke der er opbakning fra Europa-Kommissionen, men det er noget, vi måske får afklaret i løbet af 2004.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Altså nu ved vi jo godt, at Dansk Folkeparti fra starten har været imod den her mulighed for, at arbejdskraften kan bevæge sig over grænsen.

Hvis det nu var, at man skulle tage Dansk Folkeparti alvorligt, og at man skulle tro på, at det var noget, de mente, så havde Dansk Folkeparti jo alle muligheder – det har Dansk Folkeparti næsten hver eneste dag i Folketingssalen – for at tage konsekvensen, vælte regeringen og tage et folketingsvalg på spørgsmålet. Men det tør Dansk Folkeparti jo ikke, fordi det tilsyneladende er mere interessant at sidde der og hygge sig lidt i læ af regeringen, end det er at konfrontere vælgerne med den politik, som man nu engang står for.

Når det så er sagt, vil jeg spørge Dansk Folkepartis ordfører: Når nu man er så meget imod muligheden for, at der kan komme måske, lad os sige 1.000 eller 1.500 til Danmark og arbejde, er man så lige så meget imod, at danske arbejdere, danske lønmodtagere får en mulighed for at rejse ud og tage arbejde i andre europæiske lande? Netto er der jo langt flere, som forlader Danmark i en periode, arbejder ude, får en kæmpe-mæssig erfaring, kommer tilbage og bidrager yderligere til det danske velfærdssamfund. Vi kan se, at der er langt flere, der gør det, end der er folk, der kommer her til landet.

Hvordan forholder Dansk Folkeparti sig til det? Er man kraftigt imod, at der er danskere, der har mulighed for at forlade Danmark i en periode?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Først vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen, at da den her regering tiltrådte, var der ikke nogen som helst tvivl hos regeringen, dvs. Venstre og De Konservative, om, at i EU-spørgsmål kunne Dansk Folkeparti have svært ved at bakke regeringen op. Det blev gjort klart, og derfor er det ikke en overraskelse for regeringen, at vi er imod det her. Jeg tror, at hverken Venstre eller De Konservative vil sige, at det er en overraskelse. Derimod var det sådan, at regeringen på det tidspunkt var klar over, at den havde opbakning til EU-spørgsmål fra EU-venlige partier her i salen.

Så vil jeg sige til det sidste, at hvis et land som f.eks. Polen laver en regel om, at arbejdere ikke må komme til Polen, fordi det har pres på sit arbejdsmarked, vil vi da ikke løfte en finger, hvis det indfører en regel, der gør, at der ikke er fri adgang til Polen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, det er lige netop det, Dansk Folkeparti ikke vil. Man vil altså ikke kæmpe for den danske lønmodtagers mulighed for at komme ud i en periode i det her fællesskab, som vi nu engang er en del af, og få erfaringer, få de oplevelser, som det vil være at arbejde uden for landets grænser. Den sag vil Dansk Folkeparti overhovedet ikke kæmpe for, og det kan vel ikke overraske nogen.

Det, som jeg stadig væk synes kan overraske, er, at hvis dette er hjerteblood, og hvis man me-